

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

www.catalunyavolviureenllibertat.cat

CONCERT PER
LA LLIBERTAT

CAMP
NOU
29/6

Lídia Pujol Cantant. Participarà en el Concert per la Llibertat

“També vull decidir sobre el deute i les retallades”

QUÈ· “El gest de Rose Parks seient en aquell autobús de blancs va tenir més pes que un miler de camps nous cantant per la llibertat” **COM**· “Si ens independitzem sense assenyalar la direcció de la independència el govern seguirà a les ordres de la Troika” **ON**· “Cal ser forts. Si no, ens donaran una independència passada per aigua com a la Transició”

Sergi Picazo
BARCELONA

Lídia Pujol cantarà amb el guitarrista Pau Figueras la cançó *País petit*, de Lluís Llach, en el Concert per la Llibertat del Camp Nou.

Per què hi participa?

Hi estic més pel deure que pel dret a decidir. Tinc el deure de proclamar que també vull decidir sobre el deute, les retallades, la privatització de la salut, la cultura... i el dret a ser escoltada. Ara és un moment per decidir pensant en el bé comú.

L'hora de comprometre's.

Sí. Llibertat és responsabilitat i, per tant, compromís. El meu dret a decidir és el dret a decidir sobre la meua societat. Actualment, els governs que tenim aquí són estructures construïdes sobre la mentida i l'abús sobre els dèbils. Cal un replantejament de les regles del joc. No poden ser escrites per aquells que ens governen perquè, si no, les fan a la seva mida. Què decidirem? Continuarem privatitzant la sanitat com ara? Si no omplim la independència de justícia, canviarem un marc per un altre. Si ens independitzem sense assenyalar la direcció d'aquesta independència, l'endemà, el govern seguirà a les ordres de la Troika i del Banc Mundial. No volem una política i unes lleis que empresonen els lladres de pomes, mentre inventen una crisi darrere l'altra per privatitzar els drets universals de la població i enriquir encara més els poderosos. Tenim una estructura legal i política finançada per lladres, i dir prou és el nostre deure, si no, deslegitimem el nostre dret a decidir.

Hi ha qui defensa allò de primer

La cantant Lidia Pujol, en un café de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

la independència i després ja votarem el model de país.

No, no... Espero que no caiguem en aquest parany. No hem de perdre l'oportunitat de fer un canvi real. Podem pensar diferent, però hem de pensar junts. Tots n'estem tips. Hem d'aprofitar aquesta energia i dirigir-la junts cap a un mateix horitzó per aconseguir un canvi realment democràtic. Ningú vol que ens governin lladres: ni catalans ni espanyols. O sí? Aquesta és la primera pregunta que ens hem de fer.

Aquesta és la força que ha d'omplir de contingut la paraula independència, perquè es converteixi en un motor de canvi real. La vida és el procés de donar sentit a l'existència en totes les seves formes, ja siguis cantant, periodista, mestre, economista, mestressa de casa, polític... Viure és el procés de constituir-me en constant relació amb els altres, aquest és per mi el sentit profund de la paraula independència, i si no anem per aquí, quedarà diluïda.

Per què?

No tindrà la força per resistir tots els embats que rebrà el país. Això ens permetrà sostenir un procés que serà llarg i costós. Si no és així, no durarem ni dos dies. Tindrem una independència passada per aigua: com van fer amb l'Estatut i la Transició, en la democràcia. No hem de voler negociar una independència a la baixa. No hem de voler abaratir el somni.

Està molt implicada en el Procés Constituent impulsat per

Ningú vol que ens governin lladres: ni catalans ni espanyols. Aquesta és la pregunta

Arcadi Oliveres i la monja Teresa Forcades. Què demanen?

El que demanem és respecte pel bé de la majoria i contra l'abús, reclams que omplen de contingut la independència. Qüestionem per què el PP i el PSOE van decidir, sense consultar el poble, canviar la “sagrada Constitució” per pagar el deute en lloc d'evitar els desnonaments. Nosaltres som molt més que tota aquesta injustícia. El gest que va fer Rose Parks el dia que va seure en aquell autobús de blancs va tenir més pes que un miler de camps nous cantant per la llibertat. Quan quotidianament no confrontem la injustícia de les petites coses amb el nostre dret i deure a decidir, permetem l'abús i li donem espai. M'agrada el Procés Constituent perquè vol recrear un país que tingui més a veure amb la veritat que amb la mentida. És una proposta per afavorir el bé de cadascú i el bé comú al mateix temps. No hi haurà cap transformació profunda si no va lligada a l'espiritualitat, a la tendresa. Cal iniciar un procés d'independència i transformació social tan llarg com calgui, perquè no seré lliure fins que tots no siguem lliures. ■